

Arrest

nr. 324 486 van 1 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 27 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DE SMET, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1990.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 10 februari 2024. Op 15 juli 2024 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 18 oktober 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 19 november 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en een aanhanger te zijn van de Ismaïlitische geloofsleer. U bent geboren op (...) juli 1990 in de stad Salamiya, gelegen in het gelijknamige district van de provincie Hama. Tot uw vertrek uit uw land woonde u in de westelijke wijk van de stad.

U hebt een diploma in de Arabische taal en literatuur behaald aan de universiteit van Hama en u hebt twee jaar Arabische les gegeven (van 2022 tot 2023) in een privéschool in Salamiya.

Op 22 mei 2015 bent u getrouwd met [M. S.] (CG xx; OV xxx). Jullie hebben twee zonen: [A.] en [R.].

In 2022 is [M.] Syrië ontvlucht om reservediens te ontduiken. Acht jaar daarvoor was hij ontvoerd door Jabhat al-Nusra omdat ze dachten dat hij een link had met de 'shabiha' omwille van een 'shabih' die dezelfde familienaam had. Na korte tijd werd hij vrijgelaten. Eind 2014 werd hij vastgehouden door de staatsveiligheid, en na twee maanden kwam hij vrij. Op 9 juni 2023 werd [M.] in België erkend als vluchteling. Op 25 juli 2023 bent u naar Libanon gereisd om een Schengenvisum aan te vragen zodat u zich met uw man in België zou kunnen herenigen. U keerde dezelfde dag nog terug naar Syrië. Op 9 februari 2024 vloog u met uw kinderen vanuit Libanon naar België.

Enkele weken na uw aankomst in België kreeg u huwelijksproblemen. Op een dag zei u aan uw echtgenoot dat u wou scheiden. Hij was bang dat u het hoederecht over de kinderen zou krijgen en op 12 april 2024 is hij er samen met de kinderen vandoor gegaan. U kreeg van hem een WhatsAppbericht dat jullie relatie voorbij is. Op 13 april 2024 hebben uw kinderen u gebeld via de Facebookaccount van de dochter van de zus van uw man om te zeggen dat het goed met hen ging en dat u contact moest opnemen met uw sociaal assistent als u hen zou willen vervoegen. Toen u vroeg of ze meer informatie wouden geven, werd het gesprek afgebroken. Sindsdien heeft u niets meer van hen vernomen. Tot op heden weet u niet waar zij precies zijn – u heeft enkel vernomen van [M.]'s zus dat zij in Libanon zouden zijn. U hebt klacht ingediend bij de Belgische politie maar de politie kan niets voor u doen omdat u en [M.] nog steeds gehuwd zijn.

Op 15 juli 2024 dient u in België een verzoek om internationale bescherming in. Bij een terugkeer naar Syrië vreest u dat [M.] wraak zal nemen omdat u naar de politie bent gestapt. Voorts vreest u de veiligheidssituatie in Salamiya vanwege de bombardementen door het Syrische regime en Israël. Daarnaast wordt u in de Syrische maatschappij niet aanvaard omdat u tot de Ismaïlitische minderheid behoort.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende stukken neer: uw originele identiteitskaart en paspoort, een uitreiscoupon, de originele geboorteaktes van uw kinderen, een origineel familiaal uittreksel uit het burgerlijk register en een kopie van uw huwelijksakte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren, noch dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in de Vreemdelingenwet en wel om volgende redenen.

Wat betreft uw huwelijksproblemen met [M. S.], dient vastgesteld dat deze vreemd zijn aan de Conventie. Het betreft immers louter een interpersoonlijk probleem dat geen link heeft met een van de motieven van de Vluchtelingenconventie, met name ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep (CGVS, p. 8). Aangaande uw vrees dat [M.] wraak zal nemen omdat u klacht heeft ingediend tegen hem bij de Belgische politie, dient opgemerkt dat hij een erkend vluchteling in België is terwijl een vrees of risico in uw hoofde in geval van een terugkeer naar Syrië dient te worden beoordeeld. Hoewel u bij de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard dat [M.] was teruggekeerd naar Syrië (Vragenlijst CGVS, dd. 22.08.2024, vraag 5), paste u uw verklaringen op het CGVS aan en bleek u niet met zekerheid te weten waar hij is. U verklaarde dat u geen contact meer heeft met hem en dat zijn zus [N.] u zou hebben verteld dat hij met de kinderen in Libanon is, en dat hij van daaruit 'misschien' naar Syrië is gegaan. Doch blijkt dat u geen concrete indicaties heeft dat hij in Syrië zou zijn (CGVS, p. 8). Ter volledigheid dient nog aangestipt dat uw vrees voor wraak louter hypothetisch is en niet afdoende om hieruit een reëel risico af te leiden. U stelt immers expliciet dat u geen concrete indicaties heeft dat [M.] effectief wraak zal nemen (CGVS, p. 11). Buiten het bericht dat hij u in april 2024 zou hebben gestuurd dat jullie relatie voorbij is, heeft hij u niets meer laten weten (CGVS, p. 9). Zijn zus heeft u verteld dat hij in Libanon zou zijn en dat hij daar zijn ouders en broer zou ontmoeten, niets meer en niets minder. Uw eigen familie in Salamiya heeft evenmin contact met [M.] of met zijn familie in Salamiya en dit omdat u hen gevraagd heeft om zich van elke vorm van contact te onthouden (CGVS, pp. 9-10). Uit het geheel van voorgaande vaststellingen kan op geen enkele wijze worden geconcludeerd dat [M.] wraak zou willen nemen omdat u naar de politie zou zijn gegaan en dit hoeft geen verder betoog.

In verband met het feit dat [M.] in 2022 erkend werd als vluchteling, benadrukt het CGVS dat het loutere feit dat aan uw echtgenoot internationale bescherming werd toegekend, hoe dan ook geen gevolg heeft voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u dit niet automatisch recht op een internationale

beschermingsstatus. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties overigens om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon, integendeel. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, de zogenaamde 'Kwalificatierichtlijn (herschikking)', de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Bovendien hebben de problemen die [M.] in Syrië heeft gehad (zijn ontvoering door Jabhat al-Nusra en zijn vasthouding in de gevangenis van de staatsveiligheid) zich voorgedaan in 2014, en toen waren jullie nog niet gehuwd. De motieven van zijn ontvoering door Jabhat al-Nusra hebben geen uitstaans met u: hij was ontvoerd omdat ze dachten dat hij een link had met de 'shabiha' omwille van een 'shabih' met wie hij dezelfde familienaam deelde en na de betaling van losgeld werd hij vrijgelaten. Het hoeft geen betoog dat hieruit niet kan afgeleid worden dat u omwille van deze gebeurtenis een vrees zou moeten koesteren. Wat betreft zijn vasthouding bij de staatsveiligheid, dient opgemerkt dat u niet weet wat de redenen van zijn vasthouding waren. Toen hij na twee maanden werd vrijgelaten, heeft hij bovendien zijn gewone leven hervat en hij heeft zijn land uiteindelijk pas 8 jaar later verlaten. Hieruit blijkt niet dat u ook een vrees zou moeten koesteren. Wat betreft zijn vrees voor het leger omdat hij gezocht werd voor reservedienst (CGVS, p. 7), dient opgemerkt dat hieruit evenmin in uw hoofde een vrees kan worden afgeleid. U heeft immers zelf nooit problemen gekend met de Syrische overheid (CGVS, p. 12).

Uit uw verklaringen dat u niet meer welkom zou zijn bij uw familie omdat ze vroeger ook al tegen uw huwelijk waren (CGVS, p. 12), kan evenmin een gegronde vrees worden afgeleid. Zoals hierboven reeds aangehaald zijn uw huwelijksproblemen interpersoonlijk van aard en is er geen link met de Conventie. Daarenboven heeft u onvoldoende aannemelijk gemaakt dat u vanwege de houding van uw familie bij een eventuele terugkeer naar Syrië een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Dat u niet meer welkom zou zijn bij uw familie, dient immers ernstig gerelativeerd. Aan het begin van het gehoor gaf u namelijk nog aan dat u ondanks de slechte internetverbinding wekelijks contact heeft met uw ouders, broers en zussen (CGVS, p. 7). Tevens gaf u aan dat uw familie uw wens respecteert om geen contact op te nemen met [M.]'s familie. U stelt dat u een mentale crisis had en dat uw familie doet wat u van hen verlangt (CGVS, p. 10). Dat u later tijdens het gehoor uw verklaringen aanpast en verklaart dat uw familie alle contact met u zou verbreken als u zou terugkeren naar Syrië, is niet ernstig te nemen. Dat blijkt ook wanneer het CGVS u omwille van deze wisselende verklaringen om verduidelijking vraagt: u past opnieuw uw verklaringen aan en u stelt dat gescheiden vrouwen veel problemen hebben in Syrië en dat uw ouders niet willen dat u terugkeert naar een maatschappij waarin vrouwen minder gerespecteerd worden dan mannen. U beaamt dat uw ouders u steunen. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u door uw familie zou verstoten worden (CGVS, p. 13).

Hoewel het CGVS beaamt dat de situatie voor vrouwen in Syrië zorgwekkend is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie (EUAA, Country Guidance Syria, april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-syria-2024>; EASO COI Situation of women, februari 2020, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/02_2020_EASO_COI_Report_Syria_Situation_of_women.pdf waarnaar de EUAA, Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op coi.euaa.europa.eu/administration/easo/Lib/2022_09_EUAA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf verwijst), niet dat er sprake is van groepsvervolging van gescheiden vrouwen. Evenmin reikt u aannemelijke individuele elementen aan om uw vrees als 'gescheiden' vrouw te concretiseren. Toen [M.] in 2022 naar België is gekomen, hebt u nog twee jaar met uw kinderen in Salamiya gewoond. Bovendien hebt u van 2022 tot 2023 gewerkt als leerkracht in een privéschool in Salamiya. Hieruit blijkt dat u voldoende zelfredzaam bent en dat u kan rekenen op een uitgebreid familiaal netwerk in Salamiya dat u bijstand kan verlenen. U stelt weliswaar dat uw ouders niet meer in uw ouderlijke huis wonen en dat zij momenteel tijdelijk bij uw zus wonen omdat hun woonst schade heeft opgelopen naar aanleiding van de aardbeving (CGVS, pp. 12-13), doch wijzigt dit niets aan de vaststelling dat u voldoende zelfredzaam bent en dat u over een uitgebreid netwerk beschikt in Salamiya. Naast uw zus die een woning bezit in Salamiya, bezitten ook uw twee broers een eigen woonst in de stad en verblijven zij daar tot op heden (CGVS, pp. 6 & 14).

U heeft evenmin aannemelijk gemaakt dat u omwille van uw religieuze (ismailitische) achtergrond een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Er dient vooreerst op gewezen dat uit het Algemeen ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 2022 blijkt dat kleinere religieuze groepen in Syrië, zoals druzen, christenen en ismaili's, niet systematisch worden vervolgd of gediscrimineerd vanwege hun geloof. Van incidenten waarbij leden van religieuze minderheden het slachtoffer werden, is bovendien niet altijd vast te stellen dat de religie van die personen verband hield met het motief van de aanval. Integendeel, de Syrische autoriteiten en andere feitelijke autoriteiten zouden tolerantie jegens verschillende religieuze gemeenschappen net gebruiken als argument voor hun aanspraak het legitiem gezag te zijn. Voor leden van alle religieuze groepen geldt dat kritiek op de autoriteiten de rode lijn is en kan

leiden tot repercussies. Dit staat los van het behoren tot een bepaalde (etnisch-)religieuze groep (zie Ambtsbericht Syrië mei 2022, p.69, toegevoegd aan het administratief dossier). Ook uit de meest recent beschikbare landeninformatie (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>; EUAA, Syria: Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EUAA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf) kan niet worden afgeleid dat ismailieten of andere religieuze minderheden in Syrië vervolging dienen te vrezen louter vanwege hun geloof. Evenmin blijkt dat de discriminerende bejegening van ismailieten in Syrië dermate systematisch en ingrijpend zou zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor hun leven er ondraaglijk zou worden. Evenmin brengt u aannemelijke individuele en concrete elementen aan waaruit zou blijken dat er voor u omwille van uw lidmaatschap van de ismailitische gemeenschap, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. U verklaart dat u niet aanvaard werd voor een job in de publieke sector omdat u geen Alawiet bent, doch is dit een blote bewering van uwentwege. Desgevraagd geeft u geen concrete persoonlijke voorbeelden van problemen die u vanwege uw geloof zou hebben gekend. U beperkt zich tot het herhalen dat elke job bij de overheid voorbehouden is voor Alawieten (CGVS, p. 11). U haalt verder geen persoonlijke problemen met eender welke groepering en/of de Syrische overheid aan. Bovendien heeft u Syrië pas in 2024 verlaten en gedurende al de jaren tijdens de burgeroorlog dat u nog in Syrië woonde, nam u deel aan het openbare leven, u hebt gestudeerd en gewerkt in een school, en dit is een gedrag dat niet in overeenstemming te brengen is met dat van een persoon die een gegronde vrees voor vervolging koestert vanwege zijn geloof.

Voorts wijst het CGVS er op dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en dat de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>; EUAA, Syria: Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EUAA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf; EASO, Syria: Situation of returnees from abroad van juni 2021, p.1-22, beschikbaar op www.euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situationreturnees-abroad-june-2021). Niettemin kan er in uw hoofde geen risico bij terugkeer worden weerhouden. U haalt namelijk geen aannemelijke concrete en individuele elementen aan die in die richting wijzen, evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Uit niets blijkt bovendien dat u bij terugkeer naar Syrië omwille van een vooraf bestaand probleem met de autoriteiten een risico zou lopen om te worden geviséerd, laat staan dat uw vertrek uit Syrië om die reden risico verhogend of verzwarend zou zijn. Evenmin brengt u zelf enig concreet element aan waaruit zou blijken dat u in geval van terugkeer naar Syrië alsnog in het vizier van de autoriteiten zou komen. Zoals hierboven reeds aangestipt, hebt u nooit persoonlijke problemen met de Syrische overheid gehad (CGVS, p. 12). U was nooit lid van een of andere politieke partij of andere groepering en er zijn geen indicaties dat u van oppositie-activiteiten zou beticht worden of dat de overheid een veiligheidsdossier tegen u heeft opgemaakt of dat u op een lijst van gezochte personen bestaat (CGVS, p. 5). Tevens dient vastgesteld dat de intensiteit van het conflict in Syrië sinds 2018 stelselmatig is afgenomen. Aangezien uw vertrek pas dateert van februari 2024, lijkt het bijgevolg weinig waarschijnlijk dat de Syrische autoriteiten u specifiek omwille van dit vertrek als een tegenstander van het regime zouden beschouwen. U hebt zich in 2023 nog tot uw autoriteiten gewend voor de aanvraag van een paspoort en u hebt hierbij geen problemen ondervonden (CGVS, p. 4). U bent op 25 juli 2023 legaal naar Libanon gereisd voor de aanvraag van een Schengenvizum en u bent diezelfde dag nog teruggekeerd naar Syrië. U hebt toen geen problemen ondervonden met uw nationale autoriteiten. Evenmin heeft u problemen ondervonden toen u op 9 februari 2024 opnieuw legaal vanuit Syrië naar Libanon reisde (CGVS, pp. 3-4). Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien dat het loutere gegeven dat u in Europa heeft verbleven en een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend niet volstaat om een afdoend risico bij terugkeer aan te nemen.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. De door u neergelegde stukken kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Uw identiteitskaart, paspoort, uitreiscoupon, de originele geboorteaktes van uw kinderen, het origineel familiaal uittreksel uit het burgerlijk register en de kopie van uw huwelijksakte hebben immers betrekking op uw identiteit, nationaliteit, reisweg en familiale situatie en deze elementen staan hier niet ter discussie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Syrische onderdanen met een risicoprofiel kan aan Syrische verzoekers om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in hun land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval naar de desbetreffende regio, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Syrië wordt rekening gehouden met de EUAA Country Guidance: Syria van april 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>), het EUAA COI Report: Syria Security situation van oktober 2023 (beschikbaar op euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/20230/2023_10_COI_Report_Syria_Security_Situation_EN.pdf) en op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_20231009.pdf) en de COI Query Response – Syria van 6 december 2023 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_12_EUAA_COI_Query_Response_Q69_Syria_Major_human_rights_security_and_socio_economic_development)

De voormelde EUAA Country Guidance benadrukt, net als de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er ten minste sprake moet zijn van willekeurig geweld. Het geweldniveau in Syrië verschilt van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: i) de aanwezigheid van actoren van geweld; ii) de aard van de gebruikte tactieken en methoden; iii) de frequentie van veiligheidsincidenten; iv) de mate van geografische spreiding binnen een provincie; v) het aantal burgerslachtoffers; en vi) de mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Syrië door het Commissariaat-generaal wordt rekening gehouden met bovenstaande indicatoren. Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in de eerste plaats bij het onderzoek van individuele beschermingsbehoefte, maar ook bij de beoordeling van de beschermingsbehoefte die voortvloeit uit de onveiligheid in de regio van herkomst, wanneer de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

In 2022 is het Syrische grondgebied verdeeld in vijf geografische gebieden: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran; (ii) een gebied in het noorden van het land, onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen; (iii) een gebied in het noordoosten van het land, onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door westerse landen; (iv) het rebellengebied in het noordwesten van het land; en (v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat onder controle staat van de Verenigde Staten en een rebellenmilitie.

De afgelopen jaren is het Syrische leger er - met militaire steun van Rusland en Iran - in geslaagd om grote delen van het land te heroveren op de rebellen of jihadististen. In de eerste helft van 2018 heroverden de Syrische autoriteiten het door de opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus. In juni 2018 startten de regeringsgezinde troepen operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Dankzij deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, waaronder de provincies Damascus, Rif Dimashq, Quneitra, Dara'a, Suwayda en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo en het zuidelijke deel van de provincies Raqqah en Deir ez-Zor. Het regime controleert ook de grootste stedelijke centra van Syrië, waaronder Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de overheid in de door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. De Syrische regering controleert de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities oefenen aanzienlijke invloed uit op bepaalde delen van het grondgebied die theoretisch onder regeringscontrole staan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de mate van geweld, de omvang van willekeurig geweld en de impact van het conflict in Syrië per regio aanzienlijk verschillen. Wegens deze grote regionale verschillen moet er niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gelet op uw verklaringen over de plaats waar u vandaan komt in Syrië, is het in dit geval de veiligheidssituatie in het district/de stad Salamiya, in de provincie Hama die onderzocht moet worden.

De provincie Hama ligt in het centrum van Syrië en wordt omringd door de provincies Latakia en Tartous in het westen, Idlib, Aleppo en Raqqah in het noorden en Homs in het zuiden. De provincie bestaat uit vijf districten (Hama, Masyaf, Muḥadāh, As-Suqaylabiyah en Salamiya) en heeft meer dan 1.400.000 inwoners. De stad Hama wordt voornamelijk bevolkt door soennitische moslims, terwijl de bevolking van de rest van de provincie meer divers is en naast soennitische Arabieren ook alawitische, ismailitische en christelijke gemeenschappen omvat.

Tussen april 2019 en maart 2020 voerde het leger van het regime grootschalige militaire offensieven uit en heroverde het noordwestelijke deel van de provincie, met uitzondering van een dunne strook in de buurt van Idlib in het noordwesten, die wordt gecontroleerd door de Hay'at Tahrir al-Sham (HTS), en verzetshaarden van Islamitische Staat in de oostelijke regio's, aan de grenzen van de provincies Aleppo, Raqqah en Homs. Ondanks deze controle over het overgrote deel van het grondgebied zijn er nog steeds veelvuldige conflicten tussen het reguliere leger en gewapende oppositiegroepen, vooral met bombardementen door het Syrische en Russische leger. Islamitische Staat voert weliswaar opnieuw operaties uit in het oosten van de provincie, maar beschikt niet over voldoende middelen om de dorpen daar onder controle te krijgen.

Een aantal van de best getrainde eenheden van het Syrische leger zijn actief in de provincie, waaronder het vijfde Korps, de 25ste Divisie voor Speciale Operaties en de vierde Pantserdivisie. Russische troepen zijn ook aanwezig in de gebieden ten noorden en noordwesten van de stad Hama, tot aan de door de oppositie

bezette gebieden aan de grens met de provincie Idlib. Iraanse of door Iran gesteunde troepen bevinden zich in het zuiden en oosten van de stad Hama en in het westen, in Masyaf.

Aan het begin van de periode van augustus 2022 tot juli 2023 werden de bombardementen door regeringstroepen en hun Russische bondgenoten op militaire en burgerdoelen in de gebieden ten noorden en westen van Hama opgevoerd, waarbij verschillende burgerslachtoffers vielen. De posities van het reguliere leger in het westen van Hama waren het doelwit van HTS en Jaysh al-Nasr. Islamitische Staat zet zijn activiteiten voort, waaronder meerdere hinderlagen tegen burgers en veiligheidstroepen. Tientallen burgers zijn gedood of gewond geraakt in landelijke en woestijngebieden in het oosten van de provincie. In deze periode werden ook verschillende mensen ontvoerd. Deze aanvallen werden gevolgd door massale bombardementen door regeringstroepen of Russische troepen op de bewegingen en posities van cellen van Islamitische Staat. Israël voerde in de regio Masyaf ook luchtaanvallen uit op locaties en munitiedepots van Iraanse groepen maar ook op wetenschappelijke onderzoekscentra.

Volgens cijfers van het Armed Conflict Location and Event Data Project (ACLED) werden in de periode van 1 augustus 2022 tot 28 juli 2023 557 veiligheidsincidenten geregistreerd (gemiddeld 5 incidenten per week). De overgrote meerderheid hiervan waren "explosions/remote violence", maar "battles" en, in mindere mate, "violence against civilians" werden ook gedocumenteerd. In de periode van 1 augustus tot 30 november 2023 werden 225 veiligheidsincidenten gerapporteerd (gemiddeld 13 incidenten per week). Veiligheidsincidenten werden gemeld in alle districten, hoewel de meeste zich voordeden in het district As-Suqaylabiyah, gevolgd door het district Salamiya. In de districten Muhadah, Hama en Masyaf werden zeer weinig incidenten gemeld.

Tussen augustus 2022 en juli 2023 vielen er 76 burgerslachtoffers. Tussen augustus en november 2023 werden 14 burgerslachtoffers geregistreerd. Dit is een relatief klein aantal vergeleken met het totale aantal inwoners van de provincie, namelijk meer dan 1,4 miljoen (wat overeenkomt met zes burgerslachtoffers per 100.000 inwoners gedurende deze referentieperiode).

Een groot aantal ontheemden woont in de provincie Hama en er zijn nog steeds migratiebewegingen van intern ontheemden, zowel van als naar de provincie. Tegelijkertijd keert een aanzienlijk aantal intern ontheemden vrijwillig terug naar de provincie Hama.

Tijdens het conflict werd schade toegebracht aan de civiele infrastructuur van de provincie en liggen hele districten in puin. De provincie wordt ook op grote schaal getroffen door de aanwezigheid van mijnen en munitie die niet tot ontploffing werden gebracht, wat leidt tot incidenten waarbij burgers gewond raken of gedood worden.

De provincie Hama wordt in de EUAA Country Guidance van april 2024 een provincie genoemd waar het willekeurige geweld een hoog niveau bereikt en bijgevolg een lager niveau van "persoonlijke omstandigheden" vereist is om aan te tonen dat er een reëel risico op ernstige schade bestaat bij terugkeer. In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat hoewel het district/de stad Salamiya in de provincie Hama onderhevig is aan willekeurig geweld, niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat een burger die naar deze regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U hebt geen informatie verstrekt waaruit het tegendeel blijkt. In het district/de stad Salamiya in de provincie Hama bestaat er momenteel voor burgers dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg rijst de vraag of u zich kunt beroepen op persoonlijke omstandigheden die de ernst van de bedreiging voor u als gevolg van het willekeurige geweld in het district/de stad Salamiya in de provincie Hama, wat u betreft, dermate verhogen, dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Syrië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op een schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli

1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift de motivering die door de commissaris-generaal werd uiteengezet in de bestreden beslissing. Ze stelt daarbij dat ze in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. De verzoekende partij vraagt in hoofddorde de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en vervolgens te beslissen dat ze erkend wordt als vluchteling, ondergeschikt de beslissing te hervormen en dienvolgens te beslissen dat de subsidiaire bescherming dient toegekend te worden, uiterst ondergeschikt de bestreden beslissing te vernietigen en dienvolgens het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal met het oog op verder onderzoek.

3. De aanvullende nota

3.1. Tijdens de terechtzitting van 20 maart 2025 legt de verzoekende partij een aanvullende nota neer. Ze wenst met haar aanvullende nota de huidige situatie in Syrië toe te lichten. Ze brengt naar voor dat er in november van 2024 een rebellenoffensief in Syrië plaatsvond. Het betreft een aanval van Syrische oppositietroepen waarbij de dictator Bashar al-Assad op 8 december verdreven werd. Ze wijst er verder op dat ze een sjiet is en dat ze afkomstig is van Hama. Ze meent dat ze huidige situatie in Syrië nog steeds volatiel is waardoor de veiligheidssituatie van minderheidsgroepen niet gegarandeerd is. Ze verwijst in haar aanvullende nota naar en citeert uit verschillende rapporten om haar stelling mee te onderbouwen.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Gelet op de aanvullende nota van de verzoekende partij, de motieven van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing inmiddels volledig is achterhaald. De algemene situatie in Syrië is immers drastisch gewijzigd, gelet op de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS.

De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden. Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor haar autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechtenschendingen (EUAA *“Country guidance: Syria”*, april 2024, p. 24-25, e.v.).

De verzoekende partij wijst in haar aanvullende nota op haar profiel als sjiitische vrouw en als een op haar eigen initiatief gescheiden vrouw. Ze stelt dat dit in haar land van herkomst een stigma is. Dit brengt ook het risico mee op een gedwongen huwelijk alsook het risico op seksueel misbruik.

De verzoekende partij is afkomstig van de stad Salamiyah, een vooruitstrevende stad gelegen in de provincie Hama en is tevens ismaëliet. Ze is ook een gescheiden vrouw.

Volgens de beschikbare landeninformatie vormen ismaëlieten een religieuze minderheid in Syrië en behoren zij tot een stroming binnen het sjiïsme.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 45-55).

5.2. De commissaris-generaal was niet ter terechtzitting aanwezig en heeft ook geen aanvullende nota neergelegd en heeft aldus geen standpunt ingenomen met betrekking tot de elementen aangebracht door de verzoekende partij.

Hoewel het duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermingsverzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

5.3. Gelet op de beperkte landeninformatie die door de verzoekende partij zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië samen met haar individuele omstandigheden als Ismaëliet en gescheiden vrouw, onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 november 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een april tweeduizend vijftwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS